

Кольо.

Цѣлувамъ ржката ви (*цѣлува я*).

СЦЕНА ПЯТА.

ГРАБЧО, СЛАВЧО.

Славчо.

Искамъ ви прошка, тате, за безумната ми сърдня.

Грабчо.

Нѣма нищо, то мина.

Славчо.

Увѣрявамъ вы, тате, чи азъ съмъ много раскаенъ. Съ каква добрина забравяте така скоро погрѣшкитѣ ми !

Грабчо.

Лесно бацитѣ забравятъ погрѣшкитѣ на дѣцата, когато тѣ дохождатъ въ себе си.

Славчо.

Какъ, тате ! да забравите тѣй отечески всечкитѣ ми лударии ?

Грабчо.

Покорността и почитѣтъ, сынко, така располагагъ бацитѣ.

Славчо.

Обѣщавамъ ви ся, тате, чи памятьта на добринитѣ ни азъ ще я съхраня въ сърдцето си до гробѣтъ.